

Entayeskolan

ETIOPIEN

Skolstart trots oroligheter

Under nästa vecka börjar inskrivningen av elever vid byskolorna vi driver i Etiopien. Det finns restriktioner med anledning av coronapandemin, alla är beredda att förhålla sig till dessa. Samtidigt pågår ett inbördeskrig i landets norra delar och mycket verkar ovisst. FN's generalsekreterare varnar för att landet hotas att slitas sönder av de ökade motsättningarna i landet. I Tigray har tusentals människor dödats i etniskt färgade konflikter och en svältkatastrof riskeras om inte situationen ändras. Oro finns för att resten av Etiopien ska dras in i konflikter. Vi har nåtts av information att eltillförseln är opålitlig, tillgången till internet och telefonnät försvårar kommunikationen.

Men, vi fortsätter att ge möjlighet till skolgång för fattiga barn på landsbygden.

Vi har under många år arbetat för att förändra barn och ungas situation i Etiopien genom utbildning. Det har även inneburit att stärka flickorna. Vi har uppmuntrat, samtalat och utmanat byledare och föräldrar att bryta gamla traditioner och låta flickorna gå till skolan. Vi är stolta att kunna säga att vi, tack vare våra medarbetare, lyckas välkomna lika många flickor som pojkar till skolorna år efter år.

Hygienpaketen och toaletter har haft stor betydelse för flickors närvaro i skolorna eftersom de annars stannar hemma vid menstruation. BarnSamariten har även dragit in vatten till byar och skolor för att ge folket rent vatten.

Vid ett av mina besök samtalande jag med några flickor som går i en av våra byskolor. Jag frågade en av dem vad som var det bästa med skolan och hon svarade:

-Vi slipper att arbeta med att bära ved och vatten när vi är på skolan. Vi får leka och lär oss så mycket. Jag längtar till skolan varje dag.

En annan flicka, Mekides, berättade att det bästa var att hon inte har behövt gifta sig. När hon var tretton år kom en man och ville ta henne som hustru men hennes pappa sa nej eftersom hon gick i skolan. De andra flickorna instämde och sa att skolan gör att deras föräldrar hoppas att de ska kunna utbilda sig för att sedan hjälpa till att försörja familjerna. De kan då få vänta med att gifta sig. De uttryckte att de inte ville bli med barn eftersom de redan tog hand om sina yngre syskon och det räckte. Dessa samtal och möten bekräftar gång på gång att skolorna är viktiga utifrån flera aspekter.

Förberedelser för skolstart

Under ett par veckor har det varit full aktivitet vid de fem byskolor som vi med hjälp av vår partner driver. Mycket ska förberedas för att skolan ska kunna sätta i gång. Inköp av skolbänkar, svarta tavlor, skolmaterial, munskydd och skoluniformer som sedan fraktas med lastbilar till byarna. Allt ska vara i ordning när skolorna börjar och eleverna kommer. Lärarna förbereder lektioner och gör scheman. Vaktmästarna ser till att gräset runt skolorna är lågt, att byggnaderna är målade, stuprännor lagade och att möbler finns på plats. Planteringarna av träd, buskar och grönsaker bakom skolorna har man förberett och mycket av

Elias Buressa

det man planterat sedan tidigare har genererat både majs, frukt och grönsaker.

Vår samarbetspartner räknar med att skriva in cirka 3 100 elever i skolorna och förskolorna som är en del av skolverksamheten kommer att kunna ta emot cirka 360 barn.

Corona drabbade våra medarbetare

Våra medarbetare ber mig att hälsa till alla som står med och bidrar för att barn och ungdomar ska få gå i skolan. De tackar för er omsorg om Etiopiens barn. Vi står inför ett nytt läsår vid våra skolor i Etiopien och läget är oroligt och svårt i landet med anledning av pandemin och inbördeskriget. Smittspridningen av coronaviruset i Etiopien är utbredd och har ökat drastiskt de senaste veckorna. För närvarande har den offentliga och den privata sjukvården inte kapacitet att vårda nyinsjuknade patienter, enligt UD. Vår partner som arbetar lokalt har drabbats av corona och några av dem har varit svårt sjuka men nu är de tillbaka i sina uppgifter igen utan kvarstående besvär. Trots allt så ger de inte upp, de fortsätter att kämpa och när jag ställer frågan om de orkar fortsätta är svaret:
-Orkar du, så orkar vi!

Vi står tillsammans genom prövningar och svårigheter för vi vet att uppdraget att hjälpa är livslångt och behoven är stora. Vi alla behövs för att underlätta och ge hopp till de som lider. Ibland tar det emot för mycket och livet känns som en lång uppförsbacke. Vi tänker; Jag orkar inte mer, det räcker nu och vi kan berövas livsmodet. Men gång på gång ser vi hur våra medarbetare uthålligt kämpar på genom motgångar och lidanden. Inbördeskrig, pandemi, svält, matbrist, uteblivna skördar, ja listan kan göras lång över vad de behöver utstå. Våra medarbetare vet att utbildning är en viktig väg för att nå en hållbar utveckling.

Skolbänkar, staket och hälsokontroller

Inför läsåret som väntar har staket satts upp runt skolområdena för att skydda mot stöld och djur. I takt med att människor blivit av med sina försörjningsmöjligheter, p g a coronapandemin, har fattigdomen ökat och därmed blir människor mer desperata och benägna att stjäla för att överleva. De har byggt och satt upp provisoriska tak för att eleverna ska kunna sitta utomhus och få

undervisning då det inte är tillåtet att sitta trångt i klassrummen. Skolan fyller verkligen en central roll i livet för hundratals skolelever och deras familjer och de byar de kommer ifrån. Eftersom skolan ligger en bit ut på landsbygden när den verkligen ut till de barn som tillhör familjer där analfabetismen är hög. Alla elever erbjuds regelbundna hälsokontroller. Om ett barn har mask i magen, malaria, enklare sår eller något annat som går att behandla på skolan så får barnet behandling av de sjuksköterskor som är kopplade till projektet. Barnens hälsotillstånd påverkar också inlärningsförmågan. Barn behöver vara friska och motiverade för att ta in kunskap. Därför är hälsovårdsinsatsen på skolan av yttersta vikt och en väsentlig del att skolprojektet.

Elias Buressa var en av eleverna som fick extra hjälp när han blev sjuk. Elias fick stora utslag i ansiktet och på stora delar av kroppen. Han kunde inte delta i undervisningen. Lärarna trodde det var skabb men det var en annan hudsjukdom som behövde behandlas på sjukhuset i Awassa. Elias fick vård och han har återhämtat sig. Men om han inte hade gått i byskolan hade hans familj fått väldigt svårt att ta sin son till sjukhuset för behandling eftersom de är fattiga. För Elias del var hjälpen helt avgörande.

Drömmar föds och får liv

Nästa vecka börjar inskrivningen alla väntar på. Barn, föräldrar och byledare drömmer om en ny tid för dem och deras barn och barnbarn. Utbildning, en väg ur fattigdom.

Många har fått sina liv förändrade och är idag självförsörjande på olika sätt. Vi har medverkat till att ungdomar kunnat utbilda sig till sjuksköterskor, ingenjörer, ekonomer, mekaniker, jurister, dataingenjörer, lärare och många andra yrken. Skolfadderstödet ger ungdomar möjlighet att kunna studera vidare. Tack för att ni står med oss i vårt hjälparbete för att förändra de fattigas framtid i Etiopien!

Med varma hälsningar

Britt-Marie Ström
Verksamhetsledare